

יזכר אלוקים את הנשמות יהודה עזיז

יזכר אלוקים את הנשמות
בונות הבנין,

אשר רוו יסודו בדם
כדם אשר שפך אל יסוד המזבח
זכרם, עת דמדומים —
ועננים כהים —

וסיהרא בפגימותא
ואנא גם אלינו שעה, אנחנו החיים,
רצה עולת העם!

— — — —

אכן, פקוד פקד
הורם הנס ויתנוסס —
שעט הקרב —
קם החזון ויהי,
וידע ה' את עמו ביום ההוא.

— — — —

פקוד פקד אלוקים אותנו
כאשר דבר
ואנו — ההעלנו עצמות יוסף? ..
עוד הבקעה מלאה עצמות
חי נפש ישראל!

עודנו עצמות פזורות
עוד אין בנו הרוח!
עודנו בגלות, הרוח, שמעוהו מיבב —
כאלף חלילים — — —

שמעוהו נאבק
הומה, כוסף ..
נפתל, נלפת
קם ומתפרץ — —
רותע ונסוג ..

בוכה המגרפה
גלות שכינה.

— — — —

יזכר אלוקים את הנשמות

הנה, מעט עלה האור
בקע, הפציע שחרו
הילת מלכות פרוסה לוטפת
על הרי ישראל
ובנפשו פנימה
ראו, נפל מסךו
— — — —
איו? איה האיש
אשר יביא אותנו עצם אל עצמו
יקרא לרוח ויבוא — ?
קראוהו בני ישראל
ואתם משכוהו!

מתני ?
מתני יבוא היום
בו על רגלינו נעמוד
חיל גדול מאד — ?
בו אור גדול ישפע ותכה השמש
תרון המגרפה
שכינה תשרה בבית
וסיהרא באשלמותא
רצוהו בני ישראל
ובנפשכם הביאוהו !
— — —

(יום הזכרון לחללי צה"ל תשל"ב).